775/07

Den 25. juni 2007 blev i sag nr. 70.138:

xxxxx xxxx
xxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Kommunernes
Pensionsforsikring A/S
Tuborg Havnevej 14
Boks 824
2900 Hellerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der i forbindelse med et ansættelsesforhold har været omfattet af en pensionsordning i Kommunernes Pensionsforsikring A/S, klager over, at selskabet har afvist at bevilge ydelser i forbindelse med tab af erhvervsevne.

Selskabet har vurderet, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat med mindst 2/3.

Det fremgår af sagen, at klageren er født i 1960, og at hun blev optaget i pensionsordningen den 1/8 1987 i forbindelse med sin ansættelse som kontorassistent. Hun fratrådte den pensionsgivende stilling med virkning fra 1/4 2005. Med virkning fra 1/9 2005 har hun arbejdet i fleksjob i et supermarked. Af ansættelsesaftalen fremgår, at der er bevilget 2/3 løntilskud. Om skånehensyn er det angivet:

> "Sætte varer på plads - sidde ved kassen. …
> Nedsat timetal t. 16 t. pr. uge fordelt m. 4 ti pr. dag - man, tirs, tors og fredag. … Der tages hensyn til, at H. nogle dage kan have svært ved at koncentrere sig og derfor ikke kan sidde ved kassen."

Klagerens fleksjob-arbejdsgiver har i en udtalelse modtaget i selskabet 20/10 2005 tilkendegivet:

"H.S. arbejder reelt ca. 15 timer om ugen.

Der tages de hensyn, at hun ikke arbejder mere end 4 timer daglig, og at hun ikke må udsættes for unødig stress."

Klageren udfyldte og underskrev den 10/8 2005 ansøgning ved erhvervsevnetab. Af ansøgningen fremgår, at klagerens ægtefælle var blevet dræbt ved en ulykke på en motorvej den 30/3 2002, og at hun selv havde pådraget sig psykiske skader efter ulykken.

I statusattest dateret 13/12 2004 har psykiater N.-A.R. til G. kommune anført:

"Det drejer sig om en 44-årig kvinde, der er blevet fulgt af undertegnede siden den 21.09.04. Hun blev primært henvist med henblik på et psykoterapeutisk forløb. Ved primærkontakten blev det konstateret, at patienten havde en depression af moderat grad. Tilstanden debuterede kort tid efter eksmandens død. Hun har gradvist fået det dårligere kulminerende med, at hun til sidst ikke kunne overskue sin hverdag. Mistede overskuddet, fik forringet koncentration. Blev tiltagende træt og havde problemer med at sove om natten.

Patienten er nu blevet sat i medicinsk behandling og har i forhold til depressionen fået det bedre. Der er dog fortsat problemer med koncentrationen, problemer, som hun har haft de sidste 2 år siden ægtefællens død.

Diagnostisk drejer det sig om en langvarig belastningsreaktion, der er kulmineret med en depressiv enkeltepisode. Hun har fortsat symptomer svarende til en lettere depressiv tilstand. På nuværende tidspunkt er patienten ikke klar til at påbegynde arbejdet. Efter jul er det dog realistisk, at man påbegynder arbejdsprøvning.

Patienten er meget følsom overfor stress, specielt ved tidspres. Dette kan reaktivere depressionen. Det findes derfor ikke realistisk, at hun vender tilbage til sit gamle job på lønkontoret.

Hendes depression kan endnu ikke betragtes som færdigbehandlet. På nuværende tidspunkt kan jeg derfor ikke udtale mig om, hvorvidt tilstanden kan betegnes som varig.

Det er dog et dårligt prognostisk tegn, at patienten igennem de sidste 2 1/2 år har haft svære koncentrationsproblemer. Forbedres disse symptomer ikke i takt med, at depressionen letter, må denne tilstand betegnes som varig.

Jeg vil forslå, at der udarbejdes ny statusattest efter, at patienten har været i arbejdsprøvning i 3 måneder."

I statusattest dateret 16/6 2005 har psykiater N.-A. R. til G. kommune anført:

"Siden udfærdigelsen af statusattesten 13.12.04 er patienten fortsat i behandling hos undertegnede med fortløbende samtaler. Jeg har sidst talt med hende den 02.06.05.
Ultimo januar 2005 var patienten indlagt på intensiv afdeling på Å. Kommunehospital pga. fjernhedstilfælde. Der var mistanke om enten epilepsi, eller at anfaldene kunne være kardialt udløst. Hun er efterfølgende blevet udredt hos både neurolog og kardiolog. Ingen af de somatiske undersøgelser har givet nogen forklaring på patientens fjernhedstilfælde.

I forbindelse med indlæggelse på Å. Amtssygehus blev den daværende medicinske behandling seponeret (Duloxetin). Efterfølgende blev hun fulgt uden medicin i 1 1/2 måned.
Hun begynder gradvist at udvikle depressive symptomer. Ved kontakten februar 2005 starter hun behandling med Fluoxetin 20 mg om morgenen, der senere er øget til 40 mg om morgenen. Hun har ikke længere egentlige depressive symptomer, men har restsymptomer i form af træthed og nedsat koncentration. Hun har forsøgt at arbejde 20 timer om ugen, men dette medførte, at hun intet kunne foretage sig, når hun kom hjem fra jobbet. De 16 timer om ugen kan hun lige få til at hænge sammen. Hendes nuværende funktionsniveau vurderes som værende af vedvarende karakter og det niveau, der forventes at være hendes funktionsniveau i årene fremover. Hendes depressive symptomer vurderes som velbehandlede.

Diagnostisk drejer det sig om en person, der har haft en depressiv enkeltepisode af **moderat grad (32.1). Desuden har hun en forstyrret personlighedsstruktur (F60.9).**
Hun er en person, der stiller store krav til sig selv. Hun har svært ved at sætte grænser. Denne kombination medfører, at hun gennem årene har 'overbelastet sig selv'. Endvidere har personlighedsstrukturen været medvirkende til, at hende humør gennem årene har været svingende. Hendes nuværende tilstand er således varig. Det er min vurdering, at patienten vil kunne klare et flex-job på omkring 14 timer om ugen."

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal udbetale ydelser. Klageren har i sin klageskrivelse redegjort for omstændighederne ved ulykken og har endvidere anført:

"Den 30. marts 2002 blev min mand dræbt ved en tragisk ulykke på motorvejen mellem O. og M.

Jeg selv og mine to yngste børn var med da ulykken skete.

Det har vist sig at jeg har fået svære psykiske problemer efter ulykken. Jeg er blevet godkendt til flexjob og arbejder lige pt. 16 timer pr. uge.

Jeg mener derfor at jeg er berettiget til at få noget fra min pensionsordning. Da jeg ikke er i stand til at påtage mig et fuldtidsjob, og ikke tilnærmelsesvis kan opretholde den indtægt jeg kunne før ulykken."

Om sin arbejdsmæssige situation har klageren i sin klageskrivelse dateret 23/1 2005 oplyst:

> "Jeg havde job som overassistent på G. Kommunes lønkontor. Jeg havde orlov med løn i en måned, og startede op på deltid den 1. maj 2002. I september 2002 - altså ca. et halvt år efter, fik jeg at vide at man ville afskedige mig p.g.a. for mange sygedage.
> …
> Kort efter ulykken begyndte jeg hos en psykiater E.H. i H. (han døde sommeren 2004). Det lykkedes for mig at finde et vikarjob i december 2002, men det gik ikke for godt - jeg fik større og større problemer med en overvældende træthed, hukommelsen og med at koncentrere mig. Jeg kunne knapt passe mit arbejde, og jeg forsømte alt andet. Alt husligt arbejde var totalt uoverkommeligt, og jeg ved ikke hvordan det skulle være gået uden min datter og gode venners hjælp.
>
> Den 15. marts 2004 fik jeg et fast job på lønkontoret i H. Kommune. Et job der svarede til det jeg havde haft i G. Jeg fornemmede ret hurtigt, at det var svært for mig at leve op til de krav og forventninger, man havde til mig. Mine problemer med hukommelsen, og det at jeg ikke kunne koncentrere mig blev et større og større problem, hvilket også betød, at jeg havde utroligt svært ved at tilegne mig nyt stof. Jeg var altid træt, og sov altid når jeg havde fri. Jeg begyndte, at få diverse symptomer, træthed, svimmelhed, svedeture, tudeture osv. I september gik det helt galt og jeg blev sygemeldt.
>
> Jeg begyndte så småt at erkende, at jeg havde et problem. Jeg havde hidtil kæmpet for at fortsætte hverdagen som altid, men det hele ramlede. Jeg kunne ikke klare mere, og selv små opgaver virkede totalt uoverskuelige.
>
> Det sidste år, har jeg gået hos psykiater N.R. … Han mente at jeg skulle være sygemeldt mindst 3 mdr. men efter de tre mdr. var jeg bestemt ikke klar til at begynde at arbejde og psykiateren mente at det kun ville gøre det hele værre hvis jeg forsøgte. Det endte med at jeg blev fyret fra H. Kommune p.g.a. sygdom.
>
> Jeg har været i praktik hos G. Brugsforening. Jeg startede med 20 timer om ugen, men efter nogen tid, kom jeg ned på 16 timer, da jeg var helt usigeligt træt når jeg kom hjem, og kunne slet ikke få hjemmet til at fungere.
>
> Nu er jeg på 16 timer, men føler stadig at jeg har svært ved at få kræfterne til at slå til. Jeg sover hver dag når jeg kommer hjem, og nogle dage er der ikke energi til noget som helst. Jeg døjer stadig med hovedpine og har jævnligt en 'dårlig dag'. Hukommelsen og koncentrationsevnen er stadig et stort problem, og jeg har dermed ikke mulighed for evt. at tage en ny uddannelse, hvilket kommunen heller ikke mener er en mulighed."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 19/9 2006 til nævnet anført:

> "Heroverfor gør selskabet gældende, at Ankenævnet for Forsikring må give selskabet medhold i, at forsikrede ikke opfylder betingelserne for dækning ved erhvervsevnetab.
>
> I den anledning skal selskabet gøre følgende anbringender gældende:
> - De relevante betingelser for at opnå dækning ved erhvervsevnetab følger af pensionsregulativets § 6 jfr. regulativ for præmiefritagelse og invalideydelse §§ 1-2 samt 5.
>
> - For at opnå dækning fra pensionsordningen skal forsikredes erhvervsevne være varigt nedsat med mindst 2/3 indenfor ethvert erhverv, og herudover er det en betingelse, at forsikrede er fratrådt/lønudbetalingen er ophørt.
>
> - Forsikrede har siden 1. september 2005 arbejdet 16 timer, og der er ifølge arbejdsgiver tale om en effektiv arbejdstid på 15 timer ugentligt.
>
> - Derfor har forsikrede ikke dokumenteret en varig nedsættelse af erhvervsevnen med 2/3 indenfor ethvert erhverv, idet hun er i stand til at udnytte en faktisk erhvervsevne, der overstiger 1/3 det normale."

Af pensionsregulativet fremgår bl.a.:

> "Udbetaling sker, når medarbejderen er fratrådt sin stilling og erhvervsevnen varigt er nedsat med mindst 2/3. …
>
> Pensionsordningen bliver præmiefri, når betingelserne for udbetaling af invalidepension er opfyldt."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "**Definition af invaliditet**
> 1. Ret til invalideydelse og/eller præmiefritagelse har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne, således at erhvervsevnen er nedsat med 2/3 eller mere af den fulde erhvervsevne, og det skal være overvejende sandsynligt, at erhvervsevnen - trods lægelig behandling, omskoling, optræning eller uddannelse er og fortsat må anses at være nedsat med 2/3 eller mere.
>
> 2. Nedsættelse af erhvervsevnen, der berettiger til udbetaling af invalideydelse og/eller præmiefritagelse, foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyn til hans nuværende tilstand, hans uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egne er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen, herunder de lægelige oplysninger samt oplysningerne om klagerens fleksjob, finder nævnet, at klagerens generelle erhvervsevne - vurderet i forhold til de ovenfor gengivne forsikringsbetingelser - ikke kan anses for nedsat i dækningsberettigende grad. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale invalidpension og bevilge præmiefritagelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand